

KRAJOWA RADA DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH

STANOWISKO 5/2025

KRAJOWEJ RADY DIAGNOSTÓW LABORATORYJNYCH

z dnia 4 sierpnia 2025 r.

Na podstawie art. 88 pkt 13 w zw. z art. 76 pkt 15 i 17 ustawy z dnia 15 września 2022 r. o medycynie laboratoryjnej (Dz.U. 2023, poz. 2125 z późn. zm.), Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych przedstawia stanowisko dotyczące ustalania wynagrodzenia dla diagnostów laboratoryjnych w kontekście obowiązywania ustawy z dnia 8 czerwca 2017 r. o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz podpisujących na tej podstawie porozumień wewnętrznych przez pracodawców.

Zgodnie z art. 78 § 1 Kodeksu pracy: „Wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganych przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy.”

W tym kontekście Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych podkreśla, że zawód diagnosty laboratoryjnego, jako zawód medyczny regulowany ustawą, obejmuje szereg kompetencji i odpowiedzialności, których nie posiadają osoby wykonujące czynności laboratoryjne na podstawie innych kwalifikacji – w tym technologowie laboratoryjni.

Diagnosta laboratoryjny samodzielnie wykonuje czynności medycyny laboratoryjnej, ponosi odpowiedzialność za całość procesu diagnostycznego – od jakości analitycznej po interpretację wyników, nadzoruje wykonywanie czynności medycyny laboratoryjnej wykonywane przez inne osoby w medycznym laboratorium diagnostycznym, które są do tego uprawnione oraz

odpowiada za przestrzeganie procedur jakościowych oraz bezpieczeństwo pacjenta wynikające z poprawnej laboratoryjnej interpretacji wyników badań.

W świetle powyższego, jakiejkolwiek praktyki prowadzące do zrównania wynagrodzeń diagnostów laboratoryjnych z pracownikami, którzy nie ponoszą tej samej odpowiedzialności zawodowej i nie legitymują się równoważnymi kwalifikacjami, są sprzeczne z fundamentalnymi zasadami prawa pracy oraz logiką wynagrodzeń w systemie ochrony zdrowia.

W opinii Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych, oferowane przez pracodawców porozumienia zmieniające dostosowujące i wynikające z ustawy o najniższym wynagrodzeniu w ochronie zdrowia powinny uwzględniać pełen zakres kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego, stopień odpowiedzialności zawodowej, poziom samodzielności w procesie diagnostycznym oraz jakość i złożoność świadczonej pracy.

Zrównanie wynagrodzenia osób o niższych kwalifikacjach lub innej odpowiedzialności zawodowej stanowi nie tylko naruszenie zasady sprawiedliwości płacowej, ale może być również podstawą do roszczeń pracowniczych z tytułu dyskryminacji płacowej w rozumieniu art. 183c § 1 Kodeksu pracy: „Pracownicy mają prawo do jednakowego wynagrodzenia za jednakową pracę lub pracę o jednakowej wartości.”

Co istotne – równość wynagrodzenia nie oznacza równej płacy dla wszystkich, ale równej płacy za pracę tej samej wartości. Jeśli więc odpowiedzialność, samodzielność i kwalifikacje zawodowe są istotnie różne, różnica w wynagrodzeniu jest nie tylko uzasadniona, ale wręcz prawnie wymagana.

Krajowa Rada Diagnostów Laboratoryjnych wskazuje, że zgodnie z logiką ustawy o najniższym wynagrodzeniu oraz zgodnie z zapisami art. 78 § 1 Kodeksu pracy, diagnosty laboratoryjni posiadający tytuł specjalisty, zdobyty zgodnie z przepisami o specjalizacji w dziedzinie medycyny laboratoryjnej, jak i diagnosty laboratoryjni bez specjalizacji powinni być przyporządkowani do odpowiedniej grupy zawodowej w tabeli współczynników pracy, uwzględniającej ich wyższe kwalifikacje.

Brak takiego przyporządkowania stanowiłby w opinii Rady również naruszenie zasady proporcjonalności wynagrodzenia do poziomu kwalifikacji i zakresu obowiązków, a tym samym – nierówne traktowanie pracowników w rozumieniu art. 183c Kodeksu pracy.

KRDL podkreśla, że: diagnosta laboratoryjny nie może być traktowany jako pracownik równorzędny z osobą, która nie spełnia wymogów ustawowych tego zawodu, zróżnicowanie wynagrodzeń nie jest dyskryminacją, lecz zgodnym z prawem uzasadnieniem ekonomicznym i organizacyjnym, w przypadkach ujawnienia nieprawidłowości zaleca się podejmowanie działań zarówno przez pracowników, jak i związki zawodowe – w tym wnoszenie roszczeń przed sądy pracy.

Stanowisko wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Niniejsze stanowisko zostało podjęte przy wykorzystaniu środków bezpośredniego porozumiewania się na odległość, przy udziale 23 członków Krajowej Rady Diagnostów Laboratoryjnych na ogólną liczbę 38 członków:

- 1) za – 17
- 2) przeciw – 2
- 3) wstrzymało się – 4

Imienny wykaz głosów stanowi **załącznik 1** do stanowiska.

Prezes KRDL

dr n. med. Monika Pintal-Ślimak